

1 Korinthe 15:8 – En ten laatste van allen is Hij ook van mij, als van een ontijdig geborene, gezien.

Psalm 71:5, 17

Psalm 103:4

Psalm 33:6, 9

Psalm 52:7

Psalm 31:15, 17

Lezen: Handelingen 9:1-6, 1 Korinthe 15:1-11 – Tekst: 1 Korinthe 15:8

Door ds. D. Breure, Waarder

Paulus

De Heere Jezus

De vruchten

Gemeente,

De Opgestane Heere Jezus zocht Maria Magdalena op, het dwalende schaap. En Hij noemde haar naam. Hij zocht Thomas op, het in de struiken van ongeloof verstrikte schaap. En Hij liet merken: Ik ken je en Ik zoek je. Hij zocht Petrus op, het gevallen schaap. En Hij maakte het weer open tussen dit schaap en de Heere. De opgestane Heiland heeft ook Paulus opgezocht. Waarmee zullen we dan Paulus vergelijken? Met een leeuw, een leeuw op schapenjacht.

De Opgestane Heiland zoekt dus niet alleen Zijn schapen steeds weer op om ze weer dicht bij Zich te krijgen, Hij zoekt ook leeuwen op, om ze tot schapen te maken. Daarmee gaat Hij nog steeds door. Nu, vandaag, door de prediking, zoekt Hij leeuwen op om tot schapen te maken. Leeuwen, die Jezus nog niet liefhebben.

Van al die leeuwen was Paulus wel de ergste. Hij blies dreiging en moord tegen de discipelen. Hij dacht er goed aan te doen om Jezus te bestrijden. Hij vond het zo verschrikkelijk: Jezus, Die Zich Gods Zoon had genoemd. Alles in Paulus verzette zich daartegen. Alles in hem haatte dat en wilde Zijn Naam uitroeien. En daarom moesten Zijn discipelen gedood worden. Als al Zijn discipelen gedood waren, dan zou het praten over Jezus ook uit de wereld zijn. Dan was zijn doel bereikt. Paulus, leeuw voor de schapen en vijand van Christus.

Maar de opgestane Heiland zoekt ook leeuwen op. De goede Herder. Omdat Hij Zijn leven stelde voor de schapen. Omdat Hij ze heeft gekregen van Zijn Vader. Als ze nog geen schaap zijn dan maakt Hij hen tot schaap. We gaan vandaag zien hoe. En het is één van tweeën: of je herkent het en je verwondert je met Paulus; dat Hij ook mij gezocht heeft. Of: er is nog

hoop voor u. Jezus zoekt vijanden, tegenstanders. Hij zoekt geen brave mensen, niet alleen zoekende zielen, maar Hij zoekt ook u, ook jou. We zien achtereenvolgens Paulus, de Heere Jezus en de vruchten.

Paulus

Paulus zegt het als volgt: En ten laatste van allen is Hij ook van mij, als van een ontijdig geborene, gezien. Hij vergelijkt zichzelf met een ontijdig geborene. Dat is een tere vergelijking, vooral voor wie het meemaakte. Want daar bedoelt hij een te vroeg geboren kind mee. Zo vroeg dat het niet levensvatbaar is. Tegenwoordig met de couveuses en andere moderne medische middelen, heeft een te vroeg geboren kindje meer kansen om te overleven dan vroeger. Vroeger was het een kwestie van minuten of uren en zo'n kindje stierf. Niemand die het anders verwacht; voor zo'n kindje is er geen hoop op leven. Want dat kan nu eenmaal niet, te vroeg geboren betekent: nog even en het is gestorven. Wat artsen of geliefden ook nog proberen, het helpt niet, het kan niet helpen. Zoiets bedoelt Paulus dus. Ik, die dacht God te dienen door Jezus te haten en Zijn discipelen te vervolgen. En die daar alles voor overhad en daarvoor zelfs op weg was naar Damascus. Niemand had verwacht dat ik het leven zou vinden, dat ik zou leven met Christus, niemand die dat gedacht had. Iedereen die dacht: die Paulus, nog even en hij is voor eeuwig verloren. Dat is een kwestie van tijd en hij zinkt weg in de eeuwige dood. Voor Paulus is er geen hoop op leven. Die raast regelrecht de eeuwige rampzaligheid tegemoet en niemand zal dat kunnen verhinderen. Als iemand over Jezus zou praten met Paulus, zou hij alleen maar nog bozer geworden zijn, het zou averechts gewerkt hebben. Wat mensen ook hadden willen proberen, het zou op Paulus geen effect hebben gehad of hij zou nog feller zijn geworden. Maar... toen is Jezus mij verschenen. Jezus heeft mij gered, heeft mij het leven, het eeuwige leven met Hem, gegeven. Zo onverwacht, want niemand had dat gedacht. Zo buiten alle verwachting, want ik deed er alles aan om juist tegen Jezus te vechten. En toch, toch heeft Hij mij gered. Zo is de Heere Jezus! Ten dode opgeschreven redt Hij. Onbereikbaren wint Hij in.

Ja, herkent u het? Herken jij het? Van mezelf uit zou ik regelrecht verloren zijn gegaan. Was ik zo afkerig, zo vijandig, sloeg ik alles weg. En toch, toch heeft Hij mij gered. Opgezocht, ingewonnen. Verwondering. Hoe is het mogelijk Heere, dat U mij hebt gezocht en gered. Wat geeft het hoop. Als je nog leeft op weg naar de eeuwige verlorenheid – afkerig, van je afhoudend en afslaand – dan zoekt Jezus je vandaag! Als je kind, je kleinkind, je man of vrouw zo leeft. Er niet over wil horen en alleen maar dwarser wordt. De Heere Jezus zoekt zulken. Jezus zoekt en redt! Hoe is dat dan gegaan bij Paulus? Nou, hij omschrijft het zo: Hij is van mij gezien. Dat noemen we wel 'de bekering van Paulus'. Met die lichtflits,

die bliksemschicht, in dat ene ogenblik waarin het gebeurde. Toch was dat niet het eigenlijke. Je zou bekering kunnen vergelijken met een regenbui. Die heb je in verschillende soorten. Sommige regenbuien gaan gepaard met onweer en bliksemflitsen en donderslagen, en hevige windstoten. Bij andere regenbuien blijft het windstil, zonder onweer en natuurgeweld. Een zachte meiregen. Maar bij al die regenbuien is er een overeenkomst: de grond wordt nat, het regent. Bekering kan met verschillende verschijnselen gepaard gaan. Soms heel heftig, in een ogenblik, soms stilletjes en geleidelijk. Maar: het regent. En bij bekering is het altijd: Jezus verschijnt je, Jezus laat Zich aan je zien. Als de Opgestane.

De Heere Jezus

Kijk, dacht Paulus, Jezus is dood. Hij ligt in het graf en Hij was niet van God. Daarom moet ik Zijn volgelingen bestrijden. Paulus diende God, dacht hij, maar hij ging om Jezus heen. God dienen, maar Jezus passeren en negeren – dat geeft niets, dacht hij. Je kunt Jezus gerust passeren en toch God behagen en goed terecht komen. Maar toen Jezus hem verscheen werd dat helemaal doorkruist. Als Jezus leeft dan moet God Hem opgewekt hebben. Dan staat God achter Hem. Dan komt in Jezus' Persoon en woorden God Zelf tot ons. Als Profeet om ons te leren, als Priester om ons te verzoenen, als Koning om ons te regeren. Dan is Hem verwerpen God tegen je krijgen. Dan is Hem omhelzen vrede met God krijgen.

Deze Jezus, de van God gekomene, verschijnt hem... om hem te behouden. Paulus valt op de grond, maar beseft: ik ben er nog, ik leef nog, ik ben niet weggesmeten, maar Jezus zoekt mijn behoud. Ik haat Hem, maar Hij heeft mij lief. Ik zoek Zijn dood, maar Hij zoekt mijn leven. Ik onteer Zijn Naam, maar Hij wil mij redden.

O Heere, wat wilt Gij dat ik doen zal? Dat is bekering! Hetzij met bliksemflitsen, een ongeluk, een crisis of in één moment, hetzij zacht en kalm en geleidelijk. In de prediking verschijnt Jezus je. In Zijn Woord en dienst komt Hij tot je. Met Goddelijk gezag, door God gezonden. Als Gods geliefde in Wie de Vader Zijn welbehagen heeft. En dat tot ons behoud genegen, niet om te verderven, maar om te redden. Het overwint je, en het wint je in en je zegt: Heere, wat wilt Gij dat ik doen zal? Bekering is: in plaats van om Jezus heen, naar Jezus toe, in plaats van Jezus negeren, tot Hem vluchten. Buiten Jezus zal God eeuwig op mij toornen en op heel mijn persoon en al mijn doen en laten, maar in Jezus is God genadig en barmhartig. Overgave aan Jezus.

Herkennt u het? Herken jij het? Overgave aan Jezus. Uitlevering. Heere Jezus, zeg maar wat U wilt, doe maar wat U wilt. Wees mijn Zaligmaker. Profeet, Priester, Koning. Ontdekkend, verzoenend en regerend. Zegt en doet U maar wat U wilt met mij. Dan is het goed! U zoekt mijn behoud en buiten U kan ik nooit voor God bestaan. En dat geeft hoop, voor jezelf.

Hoe je ook tegen Jezus vecht en strijdt, hoe lang je ook Hem hebt veracht en genegeerd; Hij zoekt je behoud. Toch nog! Nog steeds. Wat een hoop voor je kinderen of kleinkinderen, man of vrouw: Jezus zoekt het behoud. Toch nog, wat zij Hem ook aandoen, of aandeden: hoe lang en zwaar ze ook Zijn wetten schonden: Hij is tot hun behoud genegen.

Als een ontijdig geborene is Jezus aan Paulus verschenen. Hij liet Zich aan Paulus zien, zo beschrijft Paulus het. Het gaat niet van Paulus uit, maar Jezus liet Zich zien en werd van Paulus gezien. Kijk, Paulus zat niet op zijn paard te bidden en te smeken: o mocht ik Jezus eens zien. Zou ik Jezus eens mogen aanschouwen. Integendeel. Niets in Paulus verlangde ernaar en zocht ernaar om Jezus te zien. Hij zocht Jezus niet, maar Jezus zocht hem. Hij liet Zich zien aan iemand die Hem niet zocht. Over uitverkiezing gesproken! Waarom verscheen Jezus aan Paulus? Omdat Paulus...? Nee, omdat Jezus Paulus van Zijn Vader had gekregen voor de grondlegging der wereld. Als uitverkoren uit de hele gevallen mensheid, maar door God uitverkoren naar Zijn welbehagen. Puur omdat God het wilde. Niet om iets in of van Paulus. Hij verscheen aan mij en Hij is van mij gezien.

Herkent u dat? Als je dicht bij de Heere bent, en je mag vertellen hoe je Jezus hebt leren kennen, dan zeg je niet: Omdat ik Hem zocht, omdat ik Hem bad, omdat ik... Nee, dan herken je van Paulus: omdat Hij... Hij zocht mij. Hij verscheen mij. Eer ik ging zoeken, eer ik ging roepen. Ik zocht Hem niet en zou het nooit zijn gaan doen. Ik leefde bij Hem vandaan, wilde van Hem af, maar Hij is mij verschenen. Toen wij nog vijanden waren.

Waarom? Dat moet uitverkiezing zijn, want had Hij het niet gedaan, dan was ik voor eeuwig verloren gegaan. Regelrecht in het verderf gestort.

Maar God, rijk zijnde in barmhartigheid heeft om Zijn grote liefde waarmee Hij ons heeft liefgehad, ook toen wij dood waren in de zonden misdaden, ons mede levend gemaakt met Christus en door Christus.

Dat is het hartsgeheim van alle schapen van de goede Herder. Dat de Herder hen verscheen. Ongevraagd. Terwijl alles in mij erop wees dat ik voor eeuwig verloren zou gaan. Maar Hij heeft mij gezocht. Herkent u dat? Opnieuw zeggen we in alle liefde en ernst: daar scharniert het om. Dat is het verschil tussen schapen en bokken. Een bok weet hier niet van. Een bok kan godsdienstig zijn of niet, kan zeggen te geloven of niet, maar weet niet van deze zoekende Herder. Van gered te zijn van de eeuwige dood die aanstaande was.

Nu zitten de schapen en de bokken door elkaar heen en naast elkaar. Maar eens worden ze gescheiden. De bokken zullen aan Zijn linkerhand staan en tot hen zal Hij zeggen: Ga weg van mij, gij vervloekten, in het eeuwige vuur, Ik ken u niet. En de schapen stelt Hij aan Zijn rechterhand. Tot hen zal Hij zeggen: Ga in, gij gezegenden, in het Koninkrijk Mijns Vaders, dat u is bereid voor de grondlegging der wereld. Kent u deze Herder?

De vruchten

Als we zien hoe de goede Herder Paulus opzoekt, mogen we dat herkennen in ons eigen leven of we mogen er – als we Hem nog niet kennen – hoop uit krijgen.

Daarvoor letten we eerst op de context van onze tekst. Onze tekst staat in 1 Korinthe 15. Het opstandingshoofdstuk, waarin Paulus getuigt dat Jezus Christus is opgestaan. Zijn opstanding heeft zulke heerlijke vruchten: dat ook wij eens worden opgewekt met een verheerlijkt lichaam, dat onze arbeid niet ijdel is in de Heere. Daar heeft Paulus dan twee gronden voor. Hoe kunnen we weten dat Jezus uit de doden is opgewekt? Nu, allereerst omdat dat in de Schriften was voorzien. Hij is gestorven, naar de Schriften en Hij is opgewekt naar de Schriften. En wat de Bijbel heeft voorzien, dat gebeurt. De tweede grond die Paulus noemt zijn de verschijningen. Er zijn nog mensen in leven aan wie Jezus is verschenen en die kunnen zeggen: Ik heb Hem Zelf gezien, dus Hij leeft. En zo één ben ik er ook, zegt Paulus. Dat ik bekeerd ben, dat is wel bewijs dat Jezus leeft. Anders zou ik nooit, maar dan ook nooit tot bekering zijn gekomen. Als je de Heere kent, zeg je dat Paulus na: Mijn bekering is het bewijs dat Jezus leeft. Anders zou het nooit gebeurd zijn. Alleen een levende Jezus heeft mij kunnen bekeren. Iemand die mij inwint, die mij omkeert, die mij bij Zich krijgt, Die leeft.

a. verwondering

Dan kan er wel wat verschil zijn. Het kan zijn dat u zich herkent in Paulus, dat u ook jarenlang van Hem weg geleefd hebt. In de kerk, of ver buiten de kerk. En dat je bekering ook echt iets is geweest waarbij je kunt vertellen hoe diep en ver je gegaan bent en hoe Christus je heeft opgezocht en losgetrokken. Dat vinden mensen vaak prachtig om te horen en te lezen.

Maar Paulus zelf kijkt daar anders tegen aan. Hij noemt zich een ontijdig geborene, onvoldragen. De andere apostelen hadden allemaal drie jaar lang onderwijs gehad van de Heere Jezus. Voldragen – om in dat beeld te blijven – in de moederschoot van Jezus' onderwijs gekoesterd en opgeleid, verzorgd en klaargemaakt voor het apostelschap. Maar ik, bedoelt Paulus, ik heb die tijd voorbij laten gaan. Onvoldragen: geen of nauwelijks onderwijs van Jezus gehad. Die tijd heb ik voorbij laten gaan. Zoveel tijd voorbij laten gaan. Zolang de Heere tegengestaan. Zolang mijn leven vergooid aan andere dingen. Ik heb zo'n achterstand in kennis, in onderwijs. En ik heb zoveel gelegenheden ongebruikt gelaten. Mensen ontmoet die ik niet heb gewezen op de Heere en Zijn dienst. Die ik verder heb laten leven naar het verderf, want ik liet ze maar hun gang gaan en zei niets. Ja, zoveel schade aangericht met mijn slechte voorbeeld. De vrienden van mijn jeugd nooit gewaarschuwd of zelfs meegetrokken. Tegen mijn vroegere burens en collega's nooit een woord gezegd. Mijn

gezin in hun jonge jaren niet opgevoed in de weg van de Heere. Zo veel tijd verloren laten gaan, zo veel schadelijke invloed verspreid. O nee, een plotselinge, krachtdadige bekering, is echt niet iets om trots op te zijn. Integendeel, je schaamt je diep dat je zolang de Heere hebt tegengestaan en zo veel kwaad hebt aangericht. En toch, toch wilde de Heere mij nog hebben. Toch is er vergeving, bedekking in Zijn bloed en met Zijn gehoorzaamheid. Wegschuilen achter Hem.

Dan zijn er ook die op jongere leeftijd de Heere leerden kennen.

Misschien u, jij wel, van jongs af aan de Heere liefgehad. Je weet niet van een duidelijk moment van bekering in je leven. Zou je de HEERE niet dankbaar zijn, dat Hij je voor zo veel kwaad bewaard heeft? Want je weet: als de Heere niet had ingegrepen en het niet gegeven had, dan was ik ook van Hem vandaan gegaan. Dan was ik ook de wereld in gegaan. Wat een genade van God, dat Hij me daarvoor heeft bewaard. Want ik zou vanuit mezelf ook zonder God zijn gaan leven, in de kerk of in de wereld. O Heere, dat U mij daarvoor bewaard heeft.

b. verwachting

Als je de Heere Jezus niet kent, zoals Paulus hem kent, dan geeft dit gedeelte u en jou hoop. Als de Heere Jezus Paulus wilde bekeren, dan is er hoop. Voor jezelf, voor dat kind of kleinkind van ons, je man of vrouw. Dat Hij ook jou, ook u, ook hen hebben wil. Want Hij wilde en kon zelfs Paulus bekeren. Paulus die in vers 9 zegt: Ik ben de minste van de apostelen, en ben het niet waard een apostel genoemd te worden. Als hij had moeten solliciteren als apostel dan had Paulus geen enkele kans gemaakt. Hij was onvoldragen, had geen enkel onderwijs van Jezus ontvangen nog, geen enkele ervaring in het volgen van Jezus. In de rij van sollicitanten zou Paulus achteraan hebben gestaan. Iedereen zou zeggen: zou iemand hoef ik niet, er zijn wel geschiktere kandidaten. En trouwens, Paulus zou nooit gesolliciteerd hebben, hij wilde helemaal geen volgeling van Jezus worden. En toch: zo één maakt Jezus tot Zijn apostel. Dan zou ik hoop hebben voor mijn kind en mijn kleinkind, mijn man of vrouw. Dan zou ik hoop hebben als u zichzelf hierin herkent. Zulken maakt Jezus tot apostelen, discipelen, volgelingen, ambtsdragers, leidinggevend. Niemand hoeft zich buitengesloten te voelen, niemand hoeft wanhopig te zijn. Want de Heere maakt ongeschikten bekwaam, inwilligen gewillig. Dan kan het ook voor u. Weet u hoe dat vaak begint? Het begint ermee dat je gaat roepen: O Herder, zoek ook mij, haal mij weg waar ik ben en bekeer mij.

c. verootmoediging

Paulus zegt dit in 1 Korinthe 15. De 1^e Korinthebrief is geschreven in het jaar 53 of 54 na Christus. Twintig jaar nadat Jezus Paulus verschenen was op de weg naar Damascus. En nu heeft hij het er nog over, als een

ontijdig geborene. Later, in 1 Timothëus 1, noemt hij zichzelf nog de grootste der zondaren. Dan zijn we nog 10 jaar verder. Moet je er steeds op terugkomen dat je zo'n zondig verleden hebt? Dat je door pure genade bent gered? Ja, vindt Paulus, en de reden blijkt wel in vers 10. Ik heb meer gearbeid dan zij allen. Paulus heeft veel en grote dingen mogen doen in Gods Koninkrijk. Reizen gemaakt, vervolgingen verdragen, gemeenten gesticht, velen tot bekering mogen brengen. Dan is dat allemaal helium in de ballon van je hart. En helium wil omhoog, trekt de lucht in. Dan ga je jezelf heel wat voelen en je gaat neerkijken op anderen. Ik ben zo sterk geneigd om wat te worden met mijn zegeningen in Gods rijk. Daarom zegt Paulus: gedenk dat gij eertijds waart zonder God en zonder hoop in de wereld. Dat je op weg was naar het verderf en daar ook zeker in beland zou zijn, had God het niet verhoed. Het is pure genade. Het is de steen aan de ballon, om zo te zeggen. Die voorkomt dat je zelf op gaat stijgen, die zorgt ervoor dat je nederig blijft en wordt. Dat het pure genade is. Genade die mij zocht, genade die mij vond, genade die mij bekeerde. Om nooit te vergeten!

Amen